

AQUALODIS

Revista d'Art i Humor

Surt cada quinze dies

10 céntims

CAMI DEL CALVARI:

- Que t'agradaria portar la Creu, Pepito?
- Veurás, noia; si'm pogués traure la que ja porto, prou.

REMERCIAMENT ---

QUATRE paraules ben efussives, ben sinceres, ben alegres! Quatre paraules a tu, públic amat, que'ns llegeixes, que'ns comentes, que'ns dones valúia. A tu, perquè sense tu, la vida nostra fora impossible perquè nosaltres no concebim una vida estéril; no concebim un esforç (perdò) amb resultat xorc, sense cap recompensa i quedant en família. I com que tu ens has fet l'honor d'agotar l'edició de l'extraordinari, ens sentim més orgullosos i més optimistes.

Mercès, oh públic preuat! i que tot sigui per a be de la nostra Girona!

DE LA GRAN CIUTAT --

UNA vegada era un rei que.... be aquesta vegada no era cap rei, sino una reina en hermosura; era una gironina que anà a Barcelona, la dolça Barcelona, a passar uns dies a casa uns parents.

Aquesta gironina, cada dia al vespre, acompanyada d'una tia o cosina, anava a passejar per les Rambles i després per el carrer de Fernando, on, com a bona provinciana, s'encantava en els sumptuosos aparadors d'aquest carrer.

Un dia vingué que l'hermosura de la noia interessà de debó a un cavaller (?) que ja deuria passar dels 45 anys i tant i tant li va agradar que, mentres ella estava embadalida mirant unes arrecades espatarrants, s'hi acostà i per tot Deu-te-guard, va dipositar en aquella galta roja, un sorollós petó.

—Indecent, poca vergonya, que s'ha pensat!

—Senyoreta, dispensi; l'habia confós.... me creia que era una altra... perdoni. Però si no'l vol torni-me'l.

BACHILLER CARRASCO

DEL TER

LA masoveria del plà, està de festa; han de fer-hi la primera visita els senyorets, els nois del nou amo

Arriven ben abrigats amb els seus sobretodos, i comença l'indispensable *carretilla* de saludos i presentacions. El fill del masover (un marrec de deu anys) pregunta amb curiositat:

—Pare, pare, heu reparat? Els nois de l'amo porten un gec fins a clavíia...

* * *

Parlaven un dia dos pagesos de la miseria que passava un seu pobre veí, que per malgastador i gandul mai tenia una pesseta.

—I com vols que tingui quartos si té les mans com un garbell? No veus que és d'aquells que a la seva butxaca un duro s'hi anyora i dos s'hi baten!

* * *

—Ho sabies pas, Miquel, que'n Pep de la Casanova s'ha casat?

—Ben cert que no, ja t'ho juro; i qui és la desgraciada que ha arreplegat an aquest bona peça?

—La María de can Canovas; i que ha fet un bon partit, noi! tenen molt bon bestiar!

X.

A NA CARME N...

Sàlzer plorós d'un castell mig-aval
oh esprit ideal!

De mística imatge d'un gòtic convent,
teniu l'escaient.

Es vostra tristesa un gai ritme de dol;
Crepuscle de sol.

A voltes l'aubada, d'un riure prudent,
clareja suaument.

Més ai! és somris de trista alegria
que en sa faç nia.

Car viu tot plorant i mor somrisent,
la mística imatge del gòtic convent.

MANEL CLOSA

Ja n'és aquí l'embaixada,
ja ha arribat la Comissió
que a la Cort va fer-ne estada,
per cercar-nos salvació.
Ja podem cantar victòria,
ja podem estar de goig,
ja tenim lo que volíem
ja ha arribat la redempció!
Nenes totes, ben jolives
ado, neu-ne los balcons,
que nosaltres, desseguida
prepararem professons.
S'alcin totes les campanes,
com si fos festa major;
sonin ja totes les orgues,
les orquestres i els panots.
Ja poden cantar nous himnes
a la senyera's grans chors,
i a les iglesies *tedeums*
entonà's senyors Rectors.
La joia n'és manifesta;
és tothom qui està de sòrt:
el comerç, l'agricultura
i l'indústria sobretot.

Amb el pont, que segons diuen,
ens farán no tardant molt,
s'ha acabat el pintar portes
embrutides per la polç
que'ns duen els automòvils
i els carros dels encontorns,
i el fang, que moltes vegades,

n'arriba fins a genolls.
La grava correrà a dojo,
(no confondre amb els fasols)
omplenant les carreteres
tot a vora de pilons.
De les muralles, ni rastre,
tot seran fabricacions,
tallers mecànics i artístics
sens faltar-hi fundicions.
Una casa de Correos
que, encare que siga al Nort,
si be's mira, serà al centre
(entre Tayalá i Gerió)
I uns diners que'ls hi deixaren
que segur s'haurien fós
a no ser que ja'ls vetllaven
nostre batlle i regidors.

Tot aixó'ls hi ha concedit,
tot aixó, que us sembla poc?
és que no més demanaven
lo just, per la població.
—Are hi eren—se'ns dirà,
pro no veieu, per Sant Llop!
que val més de mica en mica
i tornar-hi un altre cop.
Be es vritat que de pessetes
ens en costa un mesuró
i que aquestes son d'aquelles
que no tornen al sarró,
pro no importa, encara'n queden
per fer-ne un viatge o dos

i si convé, alguna xefla
a la Barca o be al Congost.
Amb aixó, urbans, arriba!
feu-ne festes en llaor
de la que ja podem dir-ne
magnánima Comissió;
que ells faran tocar sardanas
(per Carnaval?) altre cop
i duraran més que'ls tràmits
que's porta l'innovació;
si no és que se'ns encallin
els que siguin els del pont,
al passar per Obres Públiques
a romandre a algun recó;
els que toquen al de Guerra,
si es fortifiquen, *adíos!*
per traure'ls es necessiten
morters del quaranta dos;
i els d'Hisenda, valgue'm Cristo!
sí és que han de seguir tots
les taules que hi ha allà dintre,
és ben cert que serà fosc.
Més perxó no hem d'espantarnos
corrirem més que un cargol;
i en últim cas, el gran Pozo
ens hi darà un cop de coll,
doncs quan ell vol una cosa
(és justícia, si senyor)
ja poden ben dir que és nostra
pro... per l'any de la picor.

E.

NOTES D'ART

En Josep Monegal, aquest jove artista escultor, que tants lloers ha obtingut en la seva carrera artística, dintre pocs dies exposarà les seves obres a Athenea.

El seu art fort i de caient helènic, serà gustat per el públic gironí i discutit amb fruïció per tots els *amateurs* i els nostres *dilettanti* que tindran en aquestes obres marge per a estudiar i adhuc per a orientar-se en la corrent artística empresa per la joventut intel·lectual catalana, integrada per els Clará, Casanovas, Monegal...

* * *

Per la temporada de Pasqua, actuarà en el Teatre Principal, la companyia que dirigeix en Sanchiz i que porta com a primera actriu la Mercé Ferrer.

Les relevants dots de la Mercé Ferrer son pla ben conegudes de nostre públic que l'ha aplaudida fortament en moltes temporades que ha fet a Girona.

En Sanchiz, sols ha actuat a Girona dugues vegades; diríem una, i el seu treball era notable i estimat i es pot

dir que'l públic que anava al Teatre era per a veure i oir a n'ell

Ara, en Sanchiz, pot haber guanyat encare, ja que allavors era un senzill aficionat. Si la companyia que porta reuneix les condicions dels dos artistes esmentats, no dubtem d'una bona temporada, que nosaltres serem els primers de desitjar.

* * *

A Tarrassa están d'enhorabona. Han organitzat cinc concerts de Quaresma que resultaran un aconeximent. En aquets cinc concerts, hi pendran part la Maria Barrientos, el Quartet Renaixement, la nena Madriguera, la gimnassia rítmica i una orquestra de 40 professors, dirigida per el Mestre Rebentós.

Inutil ponderar la notabilitat de tots els que hi prenen part, ja que son sobradament coneguts per tot Catalunya.

A nosaltres ens ha fet pensar: Quan podrem organitzar a Girona uns concerts semblants a n' aquests?

Que sigui un sorollós éxit és lo que desitgem als tarrassencs.

GENT CONEGUDA:

D. JAUME SAGRERA

Catedràtic de llatí, President de l'Atracció de Forasters, Vocal de la Junta de "La Caritat", Censor de pel·lícules i autor de la frase:

"Gandulorum... etz. etz."

ELS TELEGRAMS A DOJO

HA sigut tan gros, tan colossal, l'èxit del nostre extraordinari, que'ls telegrams, cartes i targes rebudes a la Redacció, son innombrables. N'hi han alguns, entre ells, que volem siguin saborejats per el públic gironí i no dubtem ens en donaràn les gracies.

Diuen aixis:

La Mancomunitat és poca cosa si la compareu amb vostre extraordinari.

Visca Catalunya espanyola!

CAMBÓ

Con hombres como los de esa redacción, se podrían levantar muchos bancos... de piedra. Sois tenaces.

LERROUX

Juventudes trabajadoras como Vds. necesito yo para hacer la revolución desde arriba.

MAURA

Me rio yo de las posturitas de Belmonte. Os felicito

GALLO

Con números extraordinarios como AIGUA-FORTS, estaría resuelto el problema de las subsistencias.

Les felicita.

DATO

Es la única cosa, después del acta, que me haría volver a esa sacrosanta e inmortal ciudad.

DEL POZO

Ni Muruves, ni Miuras, ni Sta. Colomas, ni Güevarras, valen lo que vuestro extraordinario, de una faena superior.

BELMONTE

D E NECESSITAT **U**N matrimoni jove se mirava un pis per a fer-hi niu. Després d'haver-lo ben mirat de cap a cap, des de la cuina al cel-overt, la senyora hi trova un inconvenient, no més que un:

—Ja m'agrada, pero trovo que hi falta un quarto fosc.

—Un quarto fosc? i per a que?

—Doncs, aont vol que dormi la minyona?

M.

UNS estiuejants que vingueren de Madrid, els fotografaren amb una màquina d'aquelles que *no hay vacaciones sin Kodak*. Aquesta fotografia de dos *gentlemen* amics nostres, anà a parar, com per art d'encantament, a un taller de modistes del carrer Nou del Teatre.

Aquell dia'l taller s'esvalotà de tal manera, que la principal no va poguer dominar aquell tumulte. Totes volien veure a la vegada la fotografia i anava d'unes mans a l'altre.

Restablerta la calma, tant la Maria com la Catalina, com totes les altres es posaren a *criticar* l'aspecte físic, moral i material d'aquells bons xicots.

D'aquella fotografia n'ha resultat que dues modistes del carrer Nou del Teatre, han quedat fletxades i bojament enamorades d'aquells dos *gentlemen*, violoncel·lista un i soldat de cuota l'altre.

Quan ho sàpiguen els de Madrid diran a la casa Kodak: *con una Kodak se arreglan casamientos*.

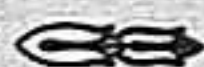
LA seva estada a Girona ha estat curta, molt curta, una tarda solzament.

La varem veure al cine i a sota les voltes passejant alegrement i fent anar els seus ulls d'*esparver*, vivissims, d'ací i d'allà.

No obstant el curt temps, la seva angelical bellesa

va impressionar a un jovincel que voldria saber d'ella el seu nom i aont viu...

Per si li serveix, li direm que la forastereta és barcelonina i *Modestita* és el seu nom.

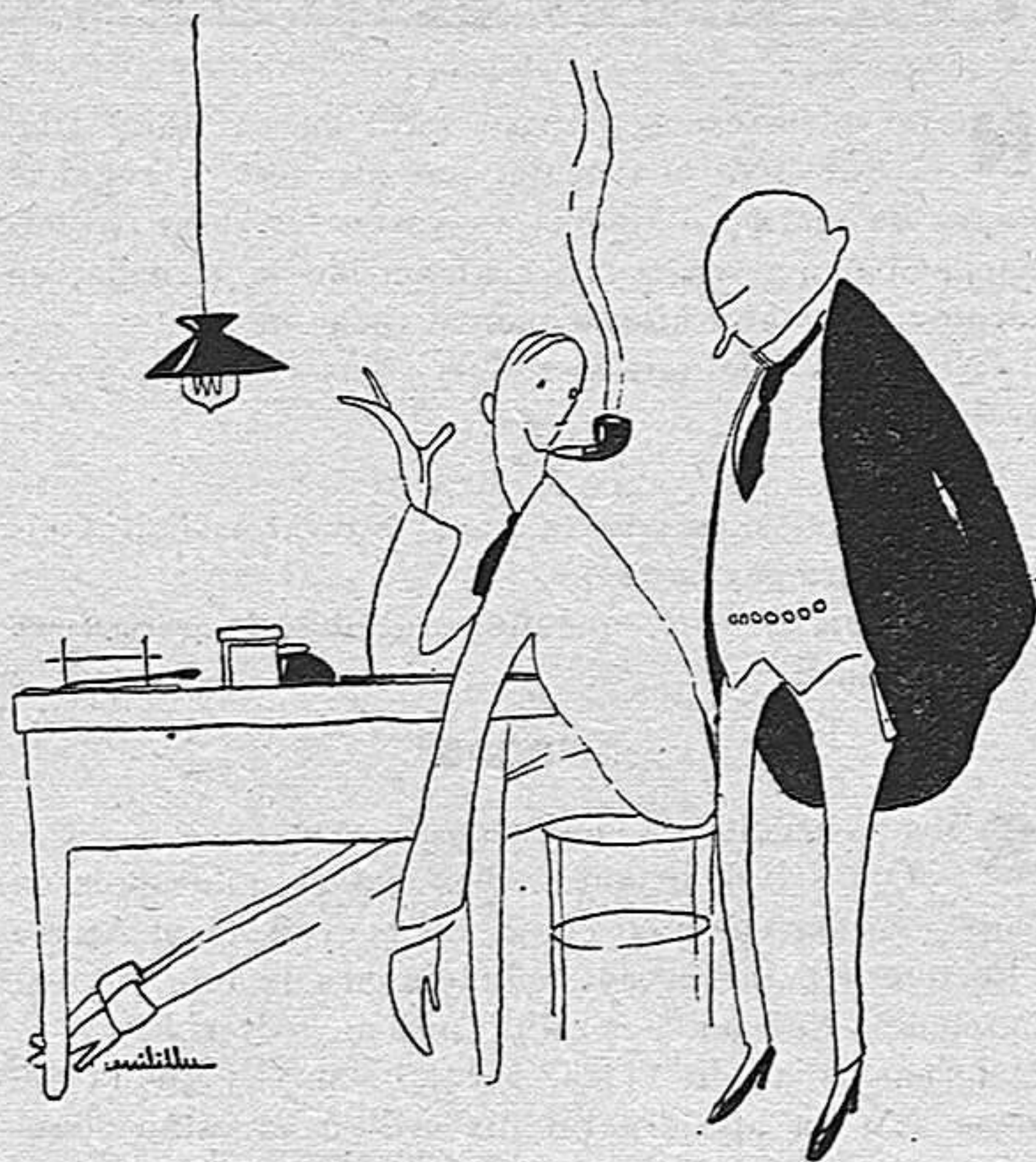

TOT cosint, asseguda darrera's vidres del balcó de aquell primer pis de la Cort-Real, la Julia dels llavis rojos, espera: mira al carrer i torna a la feina. Però com que aquesta i l'impaciència son poc amigues, deixa la feina i torna a mirar al carrer.

De sobte, la seva cara se torna riallera, en les seves galtes floreixen dugues roses, els seus ulls brillen hermosament i els seus llavis rojos se contrauen somriguent.

—Aquest matí, no! al vespre, a les set! No t'entenc; no ho sé; Adeu!...

A la cantonada del carrer, un *cuota* fa guardia (sense fusell).

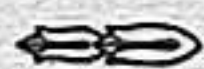
—... I pots treballar, fumant amb pipa?

—No ho sé; un dia ho provaré.

PORTA un vestit blau clar de la mateixa tonalitat dels ulls seus; quan mira mig clou els ulls amb molta intenció i saluda rient sempre.

El seu caminar i la seva faç diuen que és molt amable; però si podem arribar a sostenir-hi conversa, l'amabilitat creix en progressió espantosa.

Es una Lolita que viu a la Plaça del Marqués de Camps i joveneta encare, el seu cor no ha rebut ferida.

DE la capital d'Espanya vingué destinat a Girona. El seu cor amb seguretat molt sensible, va trobar camp per corre en aquest abundós jardí, de flors boniques i tot seguit s'enamorà, tot de cop, d'una moníssima nena bruna, d'ulls i joganersa trevits; tant de sobte, que's feu presentar i aquella mateixa tarde li feu la declaració formal del seu amor...

A l'endemà'l jove elegant va enviar a la seva amada un pomell de violes i una carta que ella, tota cofoia va dipositar en un *escaparate* com a record...

I com que ja han passat dies per reflexionar diu que an ella li comença a agradar la companyia.

PASSAVEN les quatre amigues per les voltes; una d'elles preocupada perquè no havia vist el novio. Estaria de guardia? S'hauria refredat? comentaven totes elles. Per a acabar la seva impaciència, allà a la Rambla, com fet exprés, passava'l germà també militar.

Ella corregué desseguida: Joan, Joan.

Enraonaren i ella anà altra volta cap a les amigues, contenta i alegre:

—Está de guardia!

HURRA! Una altra *amazona*! No ho deiem nosaltres que les nostres elegants ens donarien un que sentir.

I avui es la Mercedes d'ulls clars i boca roja, d'arrogancia extremada, de caminar senyoril i d'amabilíssima conversa. Quan obra la boca per a dir en castellà castic alguna paraula, surt aquesta, dolça, ritmada...

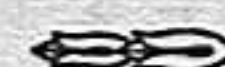
I ja podeu contar si n'ha d'estar d'arrogant dalt un caball, vestida de blau en trajo *tailor*...

ELLA plega a la una; ell a les dotze A voltes, vinguent de fer el vol a la Devesa, quan ell passa per el Pont s'obra una vidriera i surt un caparró que saluda... Els dos fan el dissimulat. Però, aquets dies de vent, ell cap allà a la una, l'espera a sota les voltes. Troba'ls companys i no volgué seguir; quan aquets havien fet ja un vol, encare quedava ell dret i llegint el diari per excusa.

I ella no sortia. Es clar! com que'ls amics ja l'havien vista sortir avants de ser-hi ell.

I no li volgueren dir.

SEMPRE vestida de gris, molt cerimoniosa, molt mediatibonda, molt reposada, molt seria, surt de les voltes, adreça'ls seus petits passos cap a l'Argenteria, segueix per les Ballesteries i pujant, pujant, n'és entrada a l'Esglesia de Sant Feliu.

Som a dijous. Toquen dos quarts de dotze; n'és la seva mitja hora. Devotament n'entra a la capella de Sant Narcís; amb reverencia s'agenolla, fa la senyal de la Creu i resa; després un lleuger sospir n'ix del seu cor, a l'ensemps que n'alça'ls ulls suplicatius vers l'imatge de nostre Sant Patró, i li demana misericordia i inspiració; misericordia pels pobres martres que allà dalt, lluny de la llar, vessen la sang per llurs patries; inspiració pels que deurien acabar amb les desgracies que'ns assolen.

I la bona cristiana, acabat el seu torn, surt de l'esglesia ben santament, sempre vestida de gris, molt cerimoniosa, molt mediatibonda, molt reposada, molt seria.

AIGUA-FORTS

DIARI

Dia 26: El títol «En familia» de la comedia de l'Insua i company, es fet a posta per al nostre mai prou alabat ajuntament. Es reuneixen i tot va com una seda. Més val aixís. Com a dia de de-juni no hi ha pas moltes noves a comentar.

Dia 27: Arribada de secretaris i arcaldes de poble, preparant les eleccions. Tothom s'ha tret les formigues dels peus i no veureu cap candidat que no vagi depressa i *corriendo*. A la nit anem al Gran-via, que'ns hi aburrim perquè no hi trobem crissàlides.

Dia 28: Surt el nostre extraordinari. Conferència a l'Agrupació Normalista per el jove Doctor Gomis. La Rosita no hi era, perquè hi habera fet massa cop. Dia primaveral, dia jolius! La processó del Via Crucis ha estat molt animat; la Font de la Pólvara no tant; però dessota un arbre hem vist una rodona de nenes hermoses que llegien a viva veu els «3.000 metres de pel·lícula» original d'en... (tapa; no t'escapi; ploma!) Els cines plens, plens i plens.

Dia 1: Que és el dia de cobro; però el que ha cobrat ha sigut en Clara, que li han desbotat el kiosko de la Devesa. *Los cacos bien de salud*. Arriba de Barcelona el nostre Sancho.

Dia 2: En Rafel Masó puja a Barcelona per a donar una conferència sobre «La Masia Catalana». En un senzill Slepinkar d'expres de lo més baratet, aquell que arriba a les 12 del matí venen els de la Comissió de Madrid; els esperen quatre i el cabo. Lo que dirien ells *para que pompa, con tal la barriga llena*.

Dia 3: Gran concert a l'Argenteria dominat els instruments de metall. Els munis amb en Marro al davant garantitzaven l'ordre. Com que'ls concellers que han anat a Madrid están cansats, no hi ha atracció municipalasca.

Dia 4: Dia de moda i bon temps. Les elegants es tiren al carrer i omplen les voltes. Continua el concert a l'Argenteria, que avui sembla la parodia del bombardeig dels Dardanel, perquè hi havia molta *bateria de cocina*.

Dia 5: Arriba'n Cuerva, l'unic dandy que tenen a Figueras. Es reuneix l'Ajuntament i la Comissió explica'ls grans assumptes que han anat a treballar i que, com és natural, fan els tràmits que marca la llei; els donen les gràcies i la Comissió diu que no hi ha de que. Es clar!

Dia 6: Al mercat ha vingut una *estrella*, una verdadera *estrela* que ha debutat al Gran-via. De aixó se'n diu una *estracció*; tant, que l'aristocràcia ha anat a sopar a les deu. Tot per oïr unes cançonetes!

Dia 7: Bon dia i festa, que volen més? A la tarda hem anat a buscar violes. Ha sortit *Art i Sport* que en la seva primera plana ens fa saber que és «seriós» i no «pedant». Volen callar, ho-

mes; si son tan tendres! Que dimoni! A la tarda al cine i a la nit al cine; sempre ple.

Dia 8: A la Catedral hi han hagut oposicions de xantre; crec que'n Ciriaco hi ha prè part, però l'han tombat; de veu ja'n té, ja, però desafina tant...

Dia 9: Arriba D. Eduardo Fernandez del Pozo. Segons en Dari varen esser molts els correligionaris que varen anar a esperar-lo. Més val aixís.

Dia 10: Tothom fa eleccions; no's parla més que d'eleccions i nosaltres, per no ser diferents, tampoc volem parlar de res més. Prou.

OLA

No ho volem creure! Aixó seria un cas únic! Diu, el que aixó ens conta, que els nostres regidors avans de marxar a Madrid es varen fer pesar i al tornar també i que va resultar a favor de la tornada, en terme mig, quatre kilos d'aument cada un.

Nosaltres som uns increduls i ens resistim; no ho creiem!

Ara lo que si creiem es que l' arribar a Madrid els varen pendre per *Isidros*.

S'els veia el *llautó*, que diu en Grahit, de *provincianos* i d'immortals!

S'ens ha acudit una idea, senyors concellers.

Qui sab si donant un bon massatge i després un bany, (encare que no fos rus), als ponts de Sant Agustí i Peixeteries, farien una miqueta mes de goig i al mateix temps, tindrien mes salut i mes anys de vida?

I s'ens ha acudit l'idea, perquè hem vist que la *cangrena* se'n va apoderant i els *curanderos* están sense feina.

Serán blaus?

En Peret de l's *BBB*, o de lo *bueno, bonito i barato*, s'ha casat, cosa molt humana, pro en Peret va descuidar-se, vinguent ja de fer el viatge, de convidar als veïns; cosa aquesta de convidar, també molt humana i més tractantse de segones nupcies i els veïns que no hi passaven, li organitzaren tres dies d'esquellots amb tota *clase de utensilios* de llauna i aram.

Ens sembla Peret, que val la pena d'un refresc i no exposar-se a que les orelles teves i les dels veïns perdin l'afinació!

En l'establiment de marcs i quadres «La Artística», ha sigut exposat i no sabem si encare, una fotografia edificant. No volém explicar-la perquè val més que el públic la contempli, doncs de coses com aquestes que diria en Rusiñol no s'en veuen tots els dies i es-

plicant-la perdria 'l caràcter i potser resultaria un bon xic relliscós.

Ha sigut el comentari de tothom que l'ha vist i els mes gros els d'un municipal corpulent que restà mitja hora plantat allí davant, deixant anar una expressió que fou molt celebrada per el gros públic allí badoc.

Per nosaltres que tothom faci's retratà com vulgui pero que s'esposi publicament..... que us dirém!

L'endemà mateix d'haver tancat el nostre sonat concurs de belles masculines, varem rebre un altre cupó. Ben mirat, no deuríem donar-ne compte, perquè no s'avenia amb les bases de la convocatòria; però el trovém tant encertat que sentiríem quedés ignorat.

Per les mateixes raons de delicadesa que varen fernes callar els noms dels agraciats amb el premi i accessits, ens veíem obligats a callarnos aquets; no obstant, per a satisfacció del interessat (terrible flirtejador) diríem que l'hi diuen *Don Robustiano* que gairabé totes, el troven irresistible, que disfruta d'una bona *prebenda* en una oficina del estat i que..... *vamos* que se la *campa*.

Avui que és la gran diada
dels purs i dels dinars,
voleu que us servim de guia,
i sabreu a qui votar?

Si la justícia us agrada
i el crèdit és lo que us plau,
no vos quedí pas cap dubte:
votau en Riera i Pau.

Si voleu que us administrin
en sentit ben lliberal,
votau-ne sens cap escrupol
an en Vallés i Rigau.

Si voléu que la República
dongui un pás més cap ensà,
vostres sufragis doneu-ne
an el noi Dalmau i Pla.

Si us agraden les idees
que en Mella va predicant,
els vostres vots entregueu-ne
a l'Huguet, que les te iguals.

Si voleu ser dels que manen
des del candeleró estant,
votant an en Coromina
serà un fet vostre ideal.

I si voleu ser contraris
an els motllos rovellats,
en Tuyet vos darà ajuda,
pro primer l'heu de votar.

Tots son bons, tots son politics,
si un és llest, l'altre és trempat;
els recomanem, escullin.
(i aixó que no hem cobrat)

Avui és el gran dia de les corradices i dels disgustos, de les alegríes i dels purs de franc. Avui cauen desfetes llastimosament, ilusíons ben encastellades que

feien somniar amb unes tarjetas de cartolina fina que deien a sota el nom «Diputado Provincial».

Nosaltres tenim la satisfacció de dir que hem guanyat: ho podem dir per endavant, amb el cap ben alt i radiants de joia: la victòria es nostre! Guanyi qui vulgui, nosaltres hem guanyat, perquè nosaltres guanyem sempre, perquè nosaltres sempre som dels que guanyen.

Als qui guanyin, doncs, els hi donem l'enhora-bona.

DINTRE'l bat-i-bull que han portat les eleccions i entre mig de l'efervescencia tant natural en coses aixís, els aficionats a les notes cómiques, han pogut fer bona provisió.

Una de les que'ns ha fet més gracia, ha sigut veure entre'ls firmants d'un B. L. M. de propaganda, un qui ostentava pomposament el títol de «*ex-candidato a Diputado a Cortes*»

Que és com si diguessim: *aspirante a pretendiente*...

Es veu ben be que aixó que diuen que el segle XX, es el segle de la civil tzació va resultant una martingala.

Ara no's tracta de guerra, es a dir, de guerra si, pero es guerra d'eleccions i la veritat tant l'un costat com a l'altre, usen armas de mala llei renyides creiem nosaltres, amb aquella civilització del segle XX.

Fins fa poc habíem quedat en que s'anava a lluitar per els ideals de tal o qual agrupació pero ara es veu que anar per candidat, vol dir treurer o fer treurer els drapets als sol al candidat contrari.

I si veiessin quina llástima ens fan, pobrets, al veure'ls aprofitarse de les artimanyes il·lícites que troven, segurament deixarien l'acta i no's cuidarien de res mes que no fos de casa seva.

I consti ben alt que tots son iguals i tots fan el que poden.

I després d'aixó, es clar, voldrán administrar els interessos de la *provincia*!

ÚLTIMA hora! Per fi ja ha arribat a la ciutat dels setis, de la paciència i de les immortalitats, l'eloqüent, eminent, diligent i conseqüent diputat per la capital, senyor Fernandez del Pozo. Com que fa tant de temps que no l'hem vist i si'l trovessim per el carrer no'l coneixeríem, el volem saludar des d'aquestes planes, diguent-li alló de la *Marina*: *Dichosos los ojos que os vuelven a ver*.

EL dimars diu que farán *meeting* i que el diputat vol demostrar que ha servit dignament als seus electors; que ell no te la culpa de res i que tot ho farà caure al cap dels altres.

Será un espectacle edificant veurer com la familia republicana es tira els plats pel cap.

Nosaltres som del parer que se sospengui el *meeting* i *aquí no ha pasado nada*.

Francisco Solá

Optica i Joieria

CASA DE CONFIANÇA

RAMBLA

Dalmáu Carles & Cía.

EDITORS

PLAÇA DE L'OLI, 1. - GIRONA

**Francisco
Massot**MERCERIA NOVITATS
VANOS OMBREL·LES

ARGENTERIA

Llauneria

BOIX

Carrer de les BALLESTERIES, 17

Raimonda CreuhetBerrets de totes menes
Trajos per a nins
Corbates, elastics, &c.

Saló de Modes

RAMBLA, 29

Casa Maresma

GUANTS I NOVITATS

ABEURADORS

**Drogueria d'en
Victor Sarquella**

Máquines Kodak

Máquines Kodak

Productes Kodak

Productes Kodak

Marcís Martí Trayter

PROCURADOR DELS TRIBUNALS

FIGUEROLA, 17, 2n.

**FOTOGRAFIA D'ART
d'en Joan Corominas**

Pujada del Pont de Pedra

PREUS REDUITS
PUNTUALITAT

AMPLIACIONS REPRODUCCIONS

**Confiteria
NEGRE**El rendez-vous de l'alta societat
gironinaREFRESCS : CAFÉ : LICORS : PASTES
RAMBLA

Perruqueria higiènica

PERE GRANÉS

Pujada del Pont de Pedra

SERVEI ESMERAT

Massatges americans

Perruqueria Dalmáu

INMILLORABLE CONFORT

SILLONS AMERICANS

CIUTADANS, 1, pral.

Cucurull~

SASTRE

ESPECIALITAT EN
TRAJOS FORMA SASTRE
PER A SENYORA

CIUTADANS, 3

AMERICAN BARRESSOPONS · DOLSOS
REFRESCS

VINS DE MARCA

OBERT TOTA LA NIT

RAMBLA, 11

**FARMACIA I
PERFUMERIA****La Creu · Roja**

PLAÇA DE L'OLI